

Trettende Møde.

Mandagen den 20de Oktober Kl. 1.

Sekretæren, S. Steffensen, oplæste Protokollen for forrige Møde, som derefter blev understrevet.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Krigsministeren fremsætter: a. Forslag til Lov om Hærens Ordning. b. Forslag til Lov om Lønninger m. v. ved Hæren.

Krigsministeren (Kauffmann): Med allerhøieste Bemyndigelse har jeg herved den Ære at fremsætte et Lovforslag om Hærens Ordning. Dette Lovforslag er det syvende, som i Henhold til Slutningsparagrafen i Hærløven af 1867 fremsættes for det høie Thing. Det vil være meget ønskeligt, om den Revision, som i den nævnte Paragraf paabydes, nu omsider tilendebringes. Den bestaaende Hærorfning hviler ganske sikkert paa et sundt og fornuftigt Grundlag, men det kan jo ikke negtes, at den lider af en hel Del Mangler, Mangler, som har for sig at blive mere følelige. Enkelte af disse Mangler ere endog af en saadan Natur, at de ville være desto vanskeligere at rette, jo længere Revisionen udsættes. Maatte derfor det høie Thing finde, at Tiden var kommen til, at denne Sag, som fra flere Sider endog er betegnet som en Livssag for Landet, kunde bringes til en tilfredsstillende Afslutning. Det er maaske ærede Medlemmer bekendt, at et Lovforslag om Hærens Ordning med tilhørende Forsvarsplan har været forelagt en Kommission, som blev nedsat under Hans Kongelige Højhed Kronprindsens Forsæde, og som bestod af Hærens høieste og mest erfarne Officerer. Denne Kommission har i det Hele taget udtalt sig gunstigt saavel om Forsvarsplanen, hvorpaa den nye Ordning jo skulde baseres, som om selve Udsættelse til Lovforslaget. Begge Dele have dernæst været forelagte en samlet Kommission af Officerer fra Søværnet og Hæren, ligeledes under Hans Kongelige Højhed Kronprindsens Forsæde. Ogsaa denne Kommission udtalte sig i sin Betænkning gunstigt. Den tilspøede, at, naar man ikke havde til sin Raadighed andre Midler end

dem, der vare opgivne henholdsvis af Marine- ministeriet og Krigsministeriet, maatte man betegne den nye Ordning eller de nye Ordninger som væsentlige Fremskridt i Sammenligning med de bestaaende Ordninger. Den udtalte endvidere, at med de Midler, der antoges at staa til Raadighed, maatte man ligeoverfor Forsvaret finde, at der var givet dem en hensigtsmæssig Anvendelse. Maatte nu det høie Thing komme til det samme Resultat, da vilde der være opnaaet Meget med Hensyn til Landets større Betryggelse. Det kan jo ikke negtes, at Forholdene i politisk Henseende i lang Tid have været meget prekære, og det kan heller ikke negtes, at de se truende ud i det Mindste i den nærmeste Fremtid. De vise sig navnlig farefulde for alle mindre Stater; ville disse bevare deres Selvstændighed, da kan man forlange, ligesom man vistnok ogsaa tør vente, at de ville bringe Offer, at de ville gøre, hvad der er muligt for at bevare Selvstændigheden. Man kan ikke vente, at venligsindede Stormagter skulde faae Interesse for eller bevare Interessesen for et Land, hvis Beboere selv betragte Forsvarssagen, betragte Forsvaret af deres Land med Ligegyldighed.

Seg skal nu gaa over til forteligen at omtale selve Lovforslaget. Efter dette vil Hæren blive inddelt i for det Første en Liniehær, hvis Bestemmelse er at operere væsentligst i aaben Mark; derefter en Forstærkningshær, hvis Hovedbestemmelse er at deltage i Forsvaret af befæstede Stillinge, og endelig en Landstorm, der dog kun skulde opbydes i yderste Nødstilfælde, og som falder i tvende Opbud. Det første Opbud skulde bestaa af det yngre Mandstaf, lutter uddannet Mandstaf, men saadant, som ikke mere indkaldtes til Linien og Forstærkningen, og dette Opbud skulde da ligeledes deltage i Forsvaret af Fæstninger og befæstede Stillinge, saafremt det behøvedes. Det andet Opbud, bestaaende af det ældre Mandstaf, skulde derimod væsentligst overtage Kystbevogtningen og afvise smaa Landgangsforseg. Foruden disse tre Dele er Bornholms Væbning bibeholdt. Bornholm spiller vel ingen Rolle med Hensyn til Danmarks Forsvar, men Bornholm er paa den anden Side af stor strategisk Betydning, idet vi paa ingen Maade maa ønske at se dette Land i en Fjendes, navnlig i en fjendtlig Sæmags Hænder. Naar Bornholm ikke var istand til at forsvare sig selv — hvilket det for Resten tidligere har viist sig at